

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/44164 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 8 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op 10 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

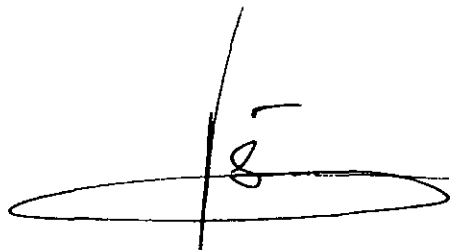
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 juli 2007

154

Verzonden: **2 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Secker in de Rechtspraak

Kantoor: 06-44164 BEPTDN S6

uitspraak: 8 mei 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Armeense nationaliteit,
IND dossiernummer: 0406.29.0176,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. Gunster, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 7 maart 2006 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij beschikking van 15 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 11 september 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 3 mei 2007. Eiseres noch haar gemachtigde is hierbij verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 06/44164 BEPTDN S6

2

Motivering

Feiten

Eiseres heeft op 21 juli 2004 voor de eerste maal een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 ingediend. Bij beschikking van 10 januari 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Eiseres heeft bij beroepschrift van 3 februari 2005 beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 23 juni 2005 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, is het beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is onherroepelijk geworden bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 27 oktober 2005 door ongegrondverklaring van het hoger beroep.

Beoordeling

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Srt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevreemdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Srt. 2006, 247)). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Vooropgesteld moet worden dat de beschikking van 10 januari 2005 in rechte vast is komen te staan. De aanvraag van 7 maart 2006, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De rechter moet, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag een geboorteakte alsmede een schoolverklaring overgelegd. Voorts voert eiseres aan dat zij leidt aan een stoornis in de hormoonproductie, en dat deze stoornis eventueel tot een vertekend beeld heeft geleid bij het leeftijdsonderzoek in de eerste procedure. Eiseres geeft verder aan dat zij lichamelijke en psychische problemen heeft, en hiervoor in Nederland onder behandeling staat, welke behandeling in Armenië niet mogelijk is. In beroep voert eiseres tenslotte nog aan, dat zij als alleenstaande vrouw in haar land van herkomst een sociaal en maatschappelijk netwerk ontbeert.

De rechtbank overweegt allereerst, dat de eerst in beroep door eiseres aangevoerde omstandigheid, dat zij als alleenstaande vrouw in haar land van herkomst een sociaal en maatschappelijk netwerk ontbeert, niet bij de beoordeling van het onderhavig beroep kan worden betrokken, nu de procesorde zich hiertegen verzet, gelet op het stadium waarin dit naar voren is gebracht en omdat niet valt in te zien dat dit niet eerder had kunnen worden gedaan.

Met betrekking tot de geboorteakte en de schoolverklaring stelt de rechtbank vast dat deze reeds in de eerdere procedure zijn overgelegd en beoordeeld. Gelet hierop kunnen voornoemde documenten niet worden beschouwd als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De door eiseres gestelde hormoonstoornis is eveneens meegenomen in de eerste procedure. Eiseres heeft ook in onderhavige procedure niet door middel van medische stukken onderbouwd, dat de hormonale stoornis het leeftijdsonderzoek negatief heeft beïnvloed.

De rechtbank is verder van oordeel dat de omstandigheid dat eiseres psychische en lichamelijke problemen heeft, niet leidt tot de conclusie dat uitzetting van eiseres in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM. In dit verband overweegt de rechtbank dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigende stadium van een ongeneeslijke ziekte. Bovendien is volgens het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 2 januari 2006, welke is opgesteld in verband met het beroep van eiseres op artikel 64 van de Vw 2000, geen sprake van een medische noodsituatie op korte termijn bij het uitblijven van een behandeling. Dit betreft zowel de behandeling van haar psychische als haar gynaecologische klachten. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat niet voldoende aannemelijk is gemaakt dat de gezondheidstoestand van eiseres een risico op schending van artikel 3 van het EVRM oplevert, zodat dit niet kan afdoen aan de eerdere afwijzende beschikking.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: AWB 06/44164 BEPTDN S6

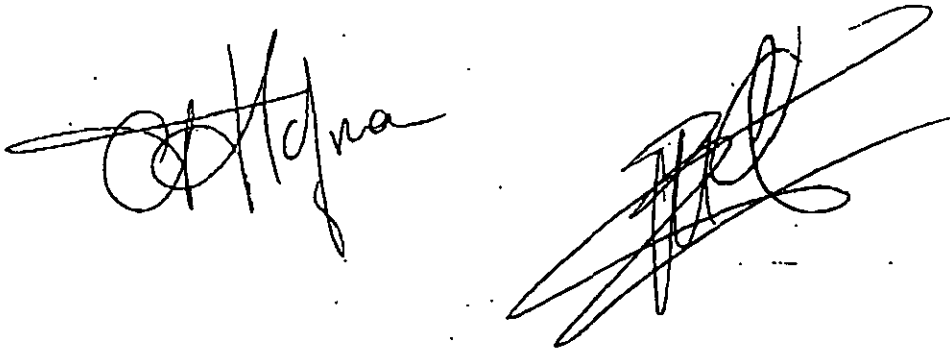
4

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

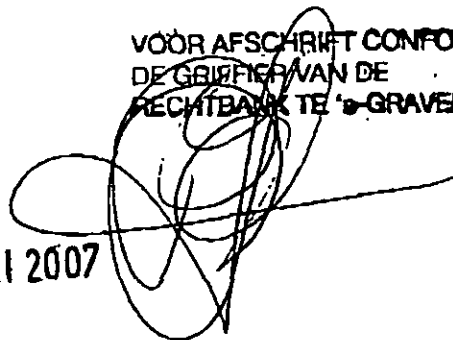
Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 8 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.T. Hofman als griffier.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Afschrift verzonden:

10 MEI 2007

Mr P. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr drs C. R. Jansen
 Mr J. W. F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3424-C = 7 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling
 bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 7 juni 2007

Inzake : Hoger Beroep

Betreft : / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0406.29.0176

Proc.nr. Rb : 06 / 44164

Appellante

Naam :
 Geboren :
 Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 08-05-2007
 datum verzending : 10-05-2007

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____, van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "appellante", verblijvende te _____, te dezer zake
woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de
advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellante
bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en
die ten deze als gemachtigde voor haar optreedt, zulks met het recht van
substitutie.

1. Inleiding

Appellante heeft op 7 maart 2006 een herhaalde aanvraag ingediend voor een
verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000.

Op 15 juni 2006 heeft verweerder haar voornemen kenbaar gemaakt om de
aanvraag af te wijzen.

Zijdens appellante is naar aanleiding hiervan op 11 juli 2006 een zienswijze
uitgebracht.

Bij beschikking van 15 augustus 2006 is de aanvraag afgewezen.

Op 11 september 2006 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te
Haarlem een beroepschrift ingediend, waarna de gronden op 16 oktober 2006 en
21 februari 2007 zijn aangevuld.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen op 3 mei 2007.

Middels uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op 10 mei 2007, heeft de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, het ingediende
beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij
Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van
rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig
appelschrift berust op de navolgende grieven.

-3-

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; ex-nunc 3 EVRM

Ten onrechte heeft de Rechtbank op pagina 3 het volgende overwogen :

"De Rechtbank overweegt allereerst, dat de eerste in beroep door eiseres aangevoerde omstandigheid, dat zij als alleenstaande vrouw in haar land van herkomst een sociaal en maatschappelijk netwerk ontbeert niet bij de beoordeling van het onderhavig beroep kan worden betrokken, nu de procesorde zich hiertegen verzet, gelet op het stadium waarin dit naar voren is gebracht en omdat niet valt in te zien waarom dit niet eerder had kunnen worden gedaan."

De Rechtbank is verder van oordeel dat de omstandigheid dat eiseres psychische en lichamelijke problemen heeft, niet leidt tot de conclusie dat uitzetting van eiseres in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM. In dit verband overweegt de rechtbank dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigende stadium van ongeneeslijke ziekte. Bovendien is volgens het advies van het Bureau Medische Advisering (BMA) va 2 januari 2006, welke is opgesteld in verband met het beroep van eiseres op artikel 64 van de Vw 2000, geen sprake van een medische noodsituatie op korte termijn bij het uitblijven van een behandeling. Dit betreft zowel de behandeling van haar psychische als haar gynaecologische klachten. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat niet voldoende aannemelijk is gemaakt dat de gezondheidstoestand van eiseres een risico op schending van artikel 3 van het EVRM oplevert, zodat dit niet kan afdoen aan de eerdere beschikking."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

De Rechtbank kan niet gevolgd worden in vorenstaande overweging. Immers de toets in het kader van het gestelde in artikel 3 van het EVRM, ongeacht of het een herhaalde asielaanvraag betreft, dient te allen tijde ex-nunc te geschieden.

Net alleen ligt aan de Rechtbank de beschikking ter toetsing, maar evenzo de rechtsgevolgen daarvan, welke in de belangenafweging, c.q. motivering van de bestreden verwoord dienen te zijn.

-4-

Uit de algehele procedure had, mede gelet op de inhoud van de eerste asielprocedure, de Rechtbank enkel en alleen al ambtshalve kunnen vaststellen dat appellante een alleenstaande vrouw betreft.

De Rechtbank kan voorts niet gevolgd worden in de stellingname dat deze facetten eerst in beroep zijn aangevoerd. In het schrijven van de vorige gemachtigde van 1 maart 2006 welke ter onderbouwing van de herhaalde aanvraag aan verweerder is toegezonden leze men nl.

"Cliënte vreest dat zij bij een gedwongen terugkeer géén adequate psychische behandeling meer zal kunnen krijgen waardoor haar psychische en lichamelijke gezondheid ernstig zal verslechteren, dit mede omdat zij geen vangnet meer heeft in de vorm van naaste familie die voor opvang zou kunnen zorgen."

De desbetreffende stellingen zijn derhalve niet, zoals de rechtbank in haar uitspraak heeft overwogen, eerst in beroep aangevoerd.

Voorts kan de stelling name niet gevolgd worden dat de goede procesorde zich zou verzetten tegen deze gevoerde omstandigheden in de beoordeling van het beroep te betrekken. Vorenstaande zijn "randomstandigheden" welke sowieso in de beoordeling van de ex-nunc toetsing in het kader van artikel 3 EVRM dient te worden betrokken.

Daarnaast is dit gegeven, t.w. de situatie waarin appellante zich zou gaan bevinden indien en voorzover zij zou worden uitgezet, een rechtsgevolg van de bestreden beschikking welke verweerder al dan niet ambtshalve had dienen te betrekken in de belangenafweging van deze beschikking.

Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling is de beslissing tot uitzetting geen zelfstandig deelbesluit binnen de meeromvattende beschikking op de aanvraag om een verblijfsvergunning, maar is die bevoegdheid tot uitzetting een rechtsgevolg van rechtswege van de afwijzing van die aanvraag en is die bevoegdheid niet discretionair van aard. Dat als gevolg van die afwijzing de bevoegdheid tot uitzetting ontstaat, dient bij het nemen van de beslissing op de aanvraag te worden betrokken.

Appellante is dan ook van mening dat de rechtbank ten onrechte niet heeft vastgesteld dat verweerder verzuimd heeft deze feiten en/of omstandigheden te betrekken in de belangenafweging van de bestreden beschikking.

-5-

Appellante is dan ook van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen niet in stand blijven;

Appellante verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom